

[Westermann.]

ved komme frem, at det var rimeligt at gaa anderledes til Bunds i dem, og jeg foreslog saa, at der blev nedsat et Udvalg inden for Rigsdagen, som kunde modtage fortrolige Meddelelser derom, idet jeg mener, at det er et berettiget Krav af Rigsdagen at blive gjort bekendt med dette, særlig da jeg i den Tale, jeg holdt, udtalte, at de Penge, der anvendes paa Flaaden, saaledes som de nu anvendes, er slet anvendte Penge. Det maa formentlig være Rigsdagens Ret at blive bekendt med hvorfor. Endvidere sagde jeg, at udover det, jeg nævnte, var der mange andre Ting inden for Flaadens Administration og Forhold i det hele taget, der kunde kritiseres. Jeg gentager, hvad jeg sagde, at det var forfærdende Forhold, som vilde komme til Kendskab for dem, der gik til Bunds i det, og det er Forhold, som burde kendes. Jeg skal derfor tillade mig at forny min Henstilling til den højtærede Forsvarsminister.

Den højtærede Forsvarsminister sluttede med, at han ikke vilde tage Hensyn til de Trusler, jeg havde fremsat. Jeg maa dertil sige, at det er ogsaa urigtigt; jeg har ikke fremsat nogen Trusel. Jeg har sagt, at man, ogsaa den højtærede Forsvarsminister selv, maatte være klar over det tunge Ansvar, der følger med at ville sende Danmarks Ungdom i Kamp uden at give den forsvarlige Vaaben. Hvis dette kan opfattes som en Trusel, kan det sikkert kun undskyldes ved, at Samvittigheden tynger, og hvis det er denne Fremholden af den højtærede Forsvarsministers og Regeringspartiernes Ansvar, der foranlediger, at den højtærede Forsvarsminister mener sig beføjet til at beklage sig over min Taktløshed, maa jeg kun ønske, at jeg mange Gange maa blive beæret med en saadan Beklagelse.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde her i Dag, at jeg havde bebrejdet Venstre, at det var gaaet ind i en Politik, der førte til 1932-Ordningen. Det har jeg ikke gjort. Min Kritik var rejst mod Venstres Rigsdagsrepræsentanter, fordi de gik ind for et Lovforslag, som de vidste var uærligt, idet der paa den Ordning, man havde faaet udarbejdet, blev hæftet Udgifter til Pensioner og Ventepenge, hvilket medførte, at Flaadens Opbygning i den Form, som var forudsat, tidligst kunde forventes gennemført omkring 1950 og rimeligvis først senere. Og jeg kritiserede ikke alene, at Loven var bevidst uærlig, men at den ogsaa var ganske usaglig og i lovteknisk Henseende saadan, at den var ganske uanvendelig i Praksis; det var en Lov, som Venstre havde udarbej-

det uden sagkyndig Hjælp og mod Viceadmiral Wencks Protest. Jeg har kun sagt, at saaledes som Loven er gennemført, altsaa bevidst uærlig, og som den er i hele sin Udformning, er det en Skamstøtte for Partiet Venstre, og det mener jeg stadig, selv om det i Venstres Øjne er et uartig Ord. Jeg kan godt forstaa, at Venstres Repræsentanter i Rigsdagen kvier sig ved at høre dette Ord, for jeg tror, at det svier til dem, fordi det, de har fremsat med Hensyn til denne Søværnsordning, er i Modstrid med, er i hvert Fald ikke i Overensstemmelse med det almindelige Venstrevælgerstandpunkt.

Jeg kan ikke godkende den af det ærede Medlem Hr. Christiani fremsatte Forklaring, idet han henviste til, at Venstre maatte være beføjet til af de siddende internationale Konferencer at forvente et saadant Resultat, at den foreslaede Forsvarsordning vilde være tilstrækkelig. Jeg maa heroverfor henvise til, at Nedrustningskonferencen i Genève paa det Tidspunkt allerede var traadt sammen, og intet vilde dog være rimeligere end at afvente Resultaterne deraf; der var ingen Grund til, da denne Nedrustningskonference traadte sammen, at forvente et saadant Resultat, at man kunde gaa ned til det, Søværnet i Øjeblikket har. Men jeg er glad ved den Indrømmelse, det ærede Medlem Hr. Christiani her kom med, og hvis Venstre blot nogenlunde er paa Linie med det Standpunkt, som det ærede Medlem hævdede her i Dag, saa tror jeg, at Venstre og de Konservative i denne Sag kan gaa frem paa samme Front, og jeg haaber, at det med Tiden maa kunne give et Resultat.

Til det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, der forleden Dag kom med en kort Bemærkning — jeg var desværre i det Øjeblik kaldt bort her fra Salen —, skal jeg lige udtale, at det er urigtigt, naar han hævder, at Mater og Underkvartermestre efter 7 Aars Tjeneste skal afgaa. De kvalificerede avancerer til Kvartermestre i Linien eller i Reserven; de er 2½ Aar Mater, de bliver saa udnævnt til Underkvartermestre, efter 3½ Aar som Underkvartermestre kommer de paa Kvartermesterskolen og udnævnes, saafremt de bestaar Prøven, til Kvartermestre af 3die Grad i Linien eller i Reserven; i Linien er de Tjenestemænd og avancerer som saadanne.

Endvidere hævder det ærede Medlem, at der var flyttet Officerer ud paa Skibene, for at de kunde faa Søtillæg. Dette er urigtigt. Der har ingen Omplacering fundet Sted og ingen Ændringer af Forholdene, siden denne Lov traadte i Kraft. Fremdeles